

[Lone Dybkjær]

skal være et nej, og vi mener, man bør drage konsekvenserne af den beslutning og få omprioriteret de ressourcer, der står til rådighed på energiområdet.

De holdninger, jeg her har redegjort for med hensyn til mål og midler, danner selvfølgelig grundlag for vores holdning til de konkrete spørgsmål, vi står over for, hvad enten det drejer sig om planlægning eller om, hvilke kilder der skal anvendes. En del af dem kommer til diskussion senere i dag og andre ved en anden lejlighed; jeg skal derfor ikke gå ind på dem. Blot en enkelt bemærkning.

Når vi skal have diskussionen om naturgas, er det vigtigt, at vi ikke får lagt naturgassen for had; det er ikke det, vi har villet opnå med en diskussion om dette punkt. Jeg mener også, det er vigtigt, at vi får underordnet Nordsøen under den danske energipolitik, og vi vil også støtte regeringens bestræbelser på, at det sker.

Jeg skal bruge min sidste tid til nogle bemærkninger om den vedvarende energi som konsekvens af den målsætning, vi mener der bør være for energipolitikken. Den har ikke fået særlig stor plads i energiministerens redegørelse, dog noget større i EP 81.

Det radikale venstre sagde allerede inden valget – og vi vil stå fast ved det efter valget også – at det er vigtigt, at der nu kommer en helt anden indsats på dette område, end der hidtil har været.

Det er nu og i de kommende år, gennembruddene og nyudviklingen på området skal ske, og vi finder, at området i dag har alt for ringe en placering i forhold til de andre energikilder. Da vi skulle anvende kul, satte vi hundreder af millioner af til omstilling fra olie til kul. Da vi skulle udvinde olie af Nordsøen, var det milliardinvesteringer, og der var megen debat om at få Nordsøen underlagt dansk energipolitik. Stor investering i statslig olie og naturgas. Naturgasnettet – atter milliarder. For slet ikke at tale om de millioner eller mere, der er anvendt på atomkraft, som vi endnu ikke har truffet beslutning om.

Tæller man sammen, kan man komme til nogle hundrede millioner på den vedvarende energis område, mens der på alle de andre områder er tale om milliardinvesteringer.

Jeg er derfor enig med hr. Arne Christiansen, der fremhæver, at en særlig indsats er

nødvendig. Denne særlige indsats er faktisk sket på alle de andre områder, ellers havde vi ikke været, hvor vi var, hverken når det drejede sig om anvendelse af kul, eller når det drejede sig om forberedelse til atomkraft, eller når det drejede sig om naturgas, eller når det drejede sig om olieindvinding.

Det er milliardinvesteringer, der skal til på energiområdet; det kan vi lige så godt erkende.

Jeg vil trække et andet punkt frem end spørgsmålet om den vedvarende energi i forhold til vores forsyningssikkerhed; jeg mener, at den vedvarende energi er en effektiv måde at styrke det decentrale samfund på, som vi taler så meget om.

Vi kan prøve at trække en parallel til landbruget. Der er ikke ret mange i folketinget, der er i tvivl om, at landbruget skal støttes. Hvorfor? Ja, det er selvfølgelig, fordi det er et eksporterhverv, men da også, fordi vi mener, at landbruget og dets struktur, dets bedrifter i den nuværende størrelse, er en vigtig kulturel og samfundsmæssig faktor. Det kan da godt være, at man ved at lægge landbruget om, køre det ved hjælp af store koncerner, kunne spare arbejdskraft i landbruget, men vi er enige om, at det ikke er den vej, vi skal gå. Vi vil i princippet bevare selvejet i landbruget. De fleste af os tror måske også mere på rentabiliteten her end på rentabiliteten i det store landbrug.

Det er den samme filosofi, der skal anvendes, når det drejer sig om energien. Det er ikke den højteknologiske, effektive energi, der skaber mulighed for vækst i småsamfundene. Det er andre energiformer som vedvarende energi, der gør det. En af konsekvenserne af dette er, at vi ikke kan støtte regeringens tanker om regionalisering af tilskuddene. Vi mener, det er nødvendigt, at der stadig foregår meget brede, omfattende initiativer rundt omkring i landet. Derved kommer der flere ideer på bordet, mere ny udvikling.

Konklusionen af indlægget er, at det radikale venstre gerne går ind for en konstruktiv dialog om de energiproblemer, vi står over for. Vi medvirker gerne til løsningerne, men vi siger nej til diktater.

Waldorff (VS):